

mer der uheldige Forhold. Det kan ikke nytte, at Samfundet saa pludselig raaber paa mere Politi overfor disse arbejdsvillige Mennesker, der er tyet derhen for at faa den Fortjeneste, der ligger der, og derigennem for at tjene til Opholdet for dem selv og deres Familie. Jeg ønsker altsaa disse Værdier i Jorden udnyttet, og jeg vil gerne være med til, at der kunde blive sat saa store Arbejder i Gang som muligt. Jeg tror, det vil forrente sig for Samfundets Vedkommende, jeg tror, det vil være den Vej, man skal frem, hvis man vil finde en Løsning og i det hele taget komme nogenlunde godt igennem den Vinter, som vi nu skal se at klare taaleligt.

Der blev fra det ærede Medlem Hr. L. Rasmussens, Socialdemokratiets Ordførers Side, sagt, at man ikke maatte forherlige Bylivet, det var en Fejl, at der var saa mange, der forherligede Bylivet og derved lokkede Folk til at strømme ind til Byerne. Jeg mener, det kan være ganske rigtigt. I det hele skal man vogte sig for at bringe Arbejdet paa Landet i Foragt, men gøre, hvad man kan, for at gøre Folk begribeligt, at ethvert hæderligt Arbejde bør respekteres, hvor man saa end søger det.

Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Undervisningsminister. Jeg vil gerne minde om, at der paa Finanslovforslaget er opført et ikke ganske ringe Beløb til de private Realskoler. Men de private Realskolars Forhold er for Tiden saa vanskelige, at man for de højere Klassers Vedkommende har maattet gaa den eneste Vej, der er at gaa, for at skaffe sig forøget Indtægt, nemlig at forhøje Skolepengene; og saa vidt jeg har kunnet faa oplyst, har man endogsaa paa enkelte Steder for de højere Klassers Vedkommende forhøjet Skolepengene til 30 Kr. maanedlig pr. Elev. Det er dog klart, at det er en ret trykkende Afgift for ikke særlig formuende Forældre. Og dog er, saa vidt jeg har kunnet se, Lærerlønningerne ved de private Realskoler langt under, ja, indtil 1 000 Kr. under, hvad der ydes ved de kommunale Skoler. Det er en Selvfølge, at disse Forhold let kan faa den Indfyldelse, at disse Skoler, der for Tiden ikke kan undværes,

bliver baade dyrere og daarligere. Saa vidt jeg har kunnet faa oplyst, findes der her i Danmark rundt omkring i Landet 98 private Realskoler. Det vil være ganske umuligt at afskaffe dem saadan paa en Gang; og selv om man kunde have Lyst til det, hvor skulde man saa gøre af alle disse Elever? Der findes i disse Skoler ca. 16 000 Elever, 9 800 i de almindelige Realklasser og 6 400 i Underskolerne. Saa vidt jeg ved, er disse Underskoler den eneste Skoleform her i vort Land, som slet ingen Understøttelse faar, som slet ikke faar Tilskud. Jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede Undervisningsminister, om det kan være rigtigt, at der slet ikke gives noget som helst Tilskud til disse 6 400 Børn, der gaar i de private Realskolars Underklasser. Jeg mener, at naar de ellers gør et Arbejde og udfylder deres Plads som Skoler, hvorfor skal de saa ikke lige saavel som alle andre Skoleformer, Friskoler paa Landet o. s. v., have et rimeligt Tilskud? Jeg vil meget indtrængende bede den højtærede Undervisningsminister tage disse Spørgsmaal under velvillig Overvejelse, og jeg er overbevist om, at den højtærede Ministers Svar vil Landet over blive imødeset med spændende Interesse hos de 98 private Realskoler, for hvem en passende Understøttelse er i Færd med at blive et Livsspørgsmaal. Derpaa vil det bero, om de skal fortsætte eller slaas ihjel.

Endelig vil jeg gerne sige nogle Ord i Anledning af et Par Udtalelser, der er faldet om Seminarierne i Haderslev og Tønder. Der blev, synes det mig, rettet en lidt skarp Kritik mod Seminariet i Haderslev — det kan, saa vidt jeg kan regne ud, ikke være mod Seminariet i Tønder — af det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen. Jeg synes ikke, det var helt berettiget. Det Udvalg af Skolekommissionen, som var nede at se paa de Seminarier, var dog ikke dernede i Egenskab af Censurkommission; vi var dernede for at se, hvordan hele Forholdet var, og hvordan man bedst skulde kunne hjælpe dem til at komme godt i Gang. Og jeg kan fatte mig kort her, idet jeg ganske kan henholde mig til, hvad det ærede Medlem Hr. Søgaard sagde i den Anledning. Det,